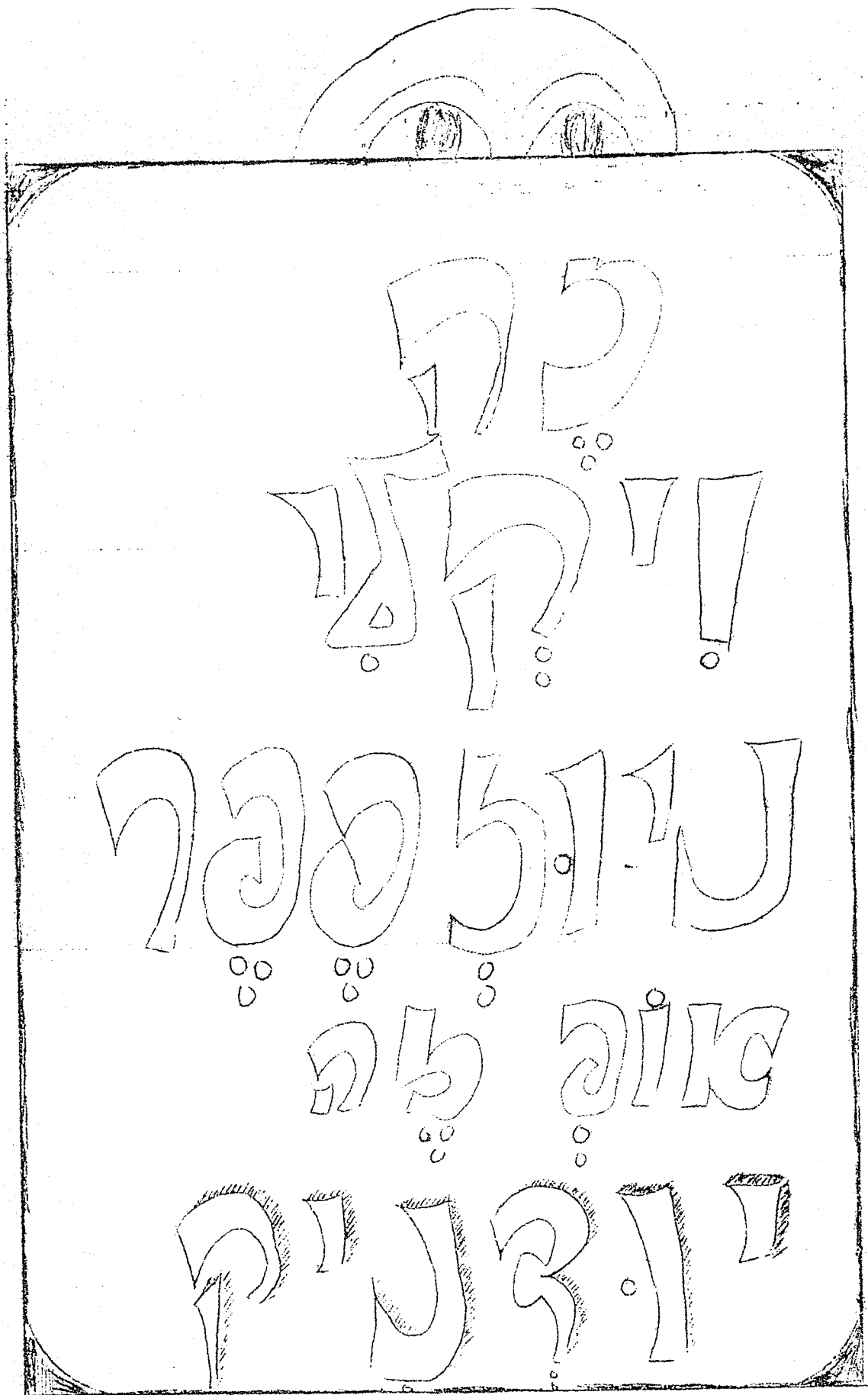

מכון

5

דבר המערכת

בהדפסת הגליון הזה "פרשלונו", והדפסנו בשוגג מדפסת הלא נכונה, דבר שגרם לבזבז סטנסילים רבים שלא לצורך. אנו מתנצלים ומודים להנהלת ביה"ס על הגמישות והנכונות לתת לנו להמשיך ולהוציא את העלון על חשבון ביה"ס. עוד דבר-ההענות לעלון בזמן האחרון ממש משביעת רצון, וכבר היה צורך לנפות הרבה מהקטעים שמפאת קוצר מקום לא יכלו להכנס, רובם יוכנסו בגליונות הבאים. עם ה"מנופים" הסליחה - ו... אתה הקורא שעוד לא כתב או שיש לו מה להגיד - למה לא תה מחכה?

המערכת

* *

*

נחל חוה.

* יצאנו ב-7 בבוקר "כמו גדולים" וטילנו תוך היסתלבטות. הפריחה היתה משמעת (מלא יתנוקים, אירוסים ועוד) וכולם התלהבו (במיוחד אלעד אבל זה רגיל...). היגענו עד לעין-שרב ולמרות שהוא "בכלל לא מרשים" (לפי סלוקין) ונהננו.

קינונים ונדידה.

* בתקופה זו החליה הנדידה וגם הקינונים. למעונינים לצפות בקינים ישנם: - קינוני נשרים- בעין עבדת (בקניון) וכדיבשון. - קינוני רחם- בערוץ של נחל קרקש. (איפה שקרוב לקבר). ניתן לראות "שחורי-זנב" בחיזור בקצה העליון של מעלה איכמן וקיני עפרוני מדבר בערוץ "המעבדה". חוץ מזה כדאי להעיף מבטים למעלה כי יש הרבה, ויפה לראות.

ניקיון עין-עבדת.

* ביום חמישי לפני החופשה יצאנו כמה "שמבליים" לנקות את עין-עבדת, מה שיכול להיקרא "מסע בעיקבות הזבל". יצאנו בחושך ולא ראינו כלום (בקושי זבל) אבל אט לאט עלתה השמש ואנו יצאנו למלחמה לחלק מדשדשים בבוץ כדי למצוא שקיות ביסלי ובמבה, חלק נשרטים בקוצים בדרכם ללכוד קופסת שימורים ויש גם כאלה יבקים בעבמיי"ם שצפים להנאתם במים הקרירים. אחרי הניצחון המכריע (שלנו כמובן) חזרנו עייפים אך מרוצים מהמחשבות מהלחות אטל הניקיון הבא, באיזור מיהרש החניה בעין-עבדת.

מועצת בי"ס ומועצת שיכבה.

* בבית הספר קם גוף חדש שבא לשפר את מועצת התלמידים העונה לשם "מועצת בית ספר"-בתוכה נמצאים: מועצת התלמידים (שנציגי שכבתנו, למי שלא זוכר הם אודי רותי ואביאני) ונציגי הצוות (נציגת הצוות השיכבתי היא אביבה, י"י) פרט לה נמצאים: מרשה-(י"א), אמנון-(ט) ולאה (היועצת). בינתיים אין חתום תחת השמש... מקווים לשיפור.

נ.ב. מתוכנן ערב ביטלס בעתיד הקרוב.

סרטים.

* בתקופה הקרובה מתוכננים הסרטים הבאים:

-נאראימה.

-גול.

-אלון אחורי היצ'קוק.

בכותרת ראשית (עיתון שבועי) לפני שבועות מספר, הופיע קטע של השוואה בין משפטים שאמרו מנהיגים יהודיים בולטים - ומישפטים שאמרו מנהיגים מוסלמים קיצוניים למיניהם... מסתבר שהשוני לא כ"כ גדול! להלן הקטע!

חומיניזם שם וכאן-מבחו אמריקאי

1. במקום קדוש זה יש להקים

בית-תפילה לבני דתנו, שיתנשא מעל לכל בתי-התפילה של דתות אחרות:

א. הראשון לציון הרב מרדכי אליהו
ב. האיטולה מונתזרי (נג' 9 סוראן)

2. "כל התאודיות של הגיאולוגים בדבר גילו של כדור-הארץ אינן אלא טברות המצוצות מן האצבע, כל האינדיקציות הן דוקא כי גילו האמיתי הוא ככתוב בתורתנו הקדושה."

א. האיטולה חלחלי

ב. ח"כ אבנר שאקי

"שלוחה לאוניברסיטה נוצרית בעירנול סכנת ממיסיון ושמד מרחפת מעל ראשנו".

א. מפגינים חרדים בהר הצופים.

ב. מפגיני 'האחים המוסלמים' ליד אונ' סן ז'וזף בבירות.

4. אין מקום למי שאינם מבני אמונתנו על אדמת הקודש.

א. "שיח פומר בן אלבאז (סעודיה)

ב. ח"כ מאיר כהנא.

הוראות לבודק!

כל התשובות נכונות...

(מתוך כותרת ראשית)

תחקיר: ארבע יח' אנגלית, עוד כדאי???

מהשנה הבאה יוכנס לבחינות הבגרות של 4 יח' אנגלית מילון אנגלי-עברי-אנגלי, דבר שמשפיע מאוד על הרמה (משה...), ופועל יוצא מכך הינו בעיה אפשרית ב'א-וניברסיטאות.

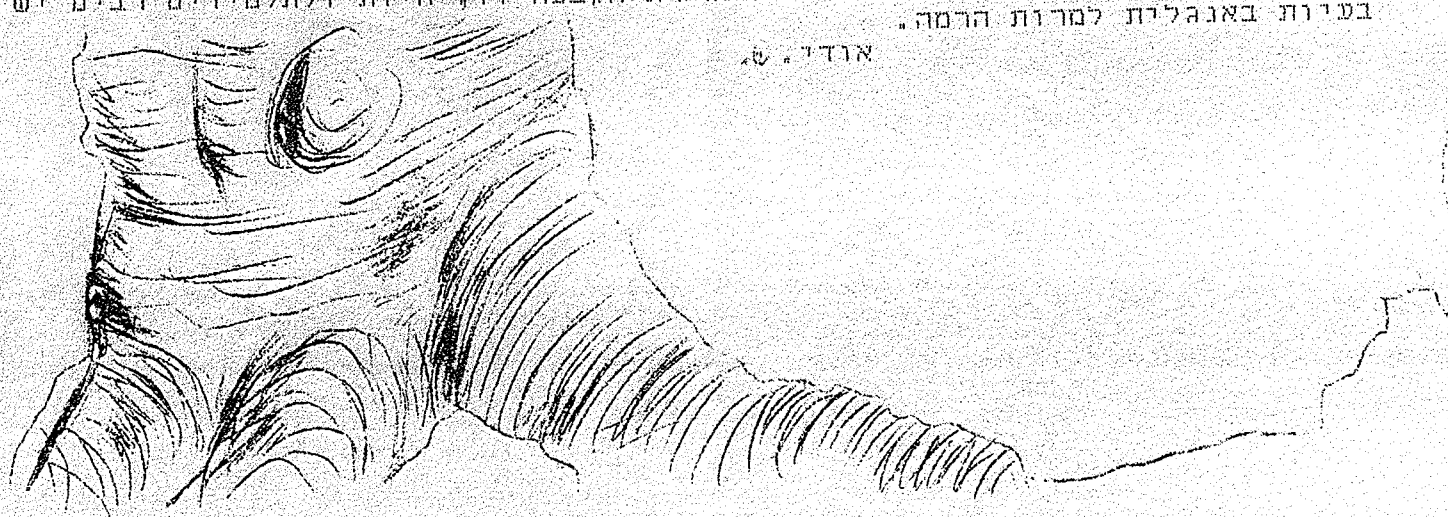
ההסבר הרשמי לצעד זה הנו: תלמיד שרוחה ללמוד באוניברסיטה, יוכל ללמוד בעזרת מילון. אולם מכך משתמע כי מתלמיד של 4 יח' נדרשת הבנה בסיסית ופסיבית של השפה - שאינה מספיקה לו אם ירצה להמשיך ללמוד. האינטרס של משרל החינוך הוא להעביר אחוז גבוה מהתלמידים בבחינות, ולכן הם מורידים מהרמה.

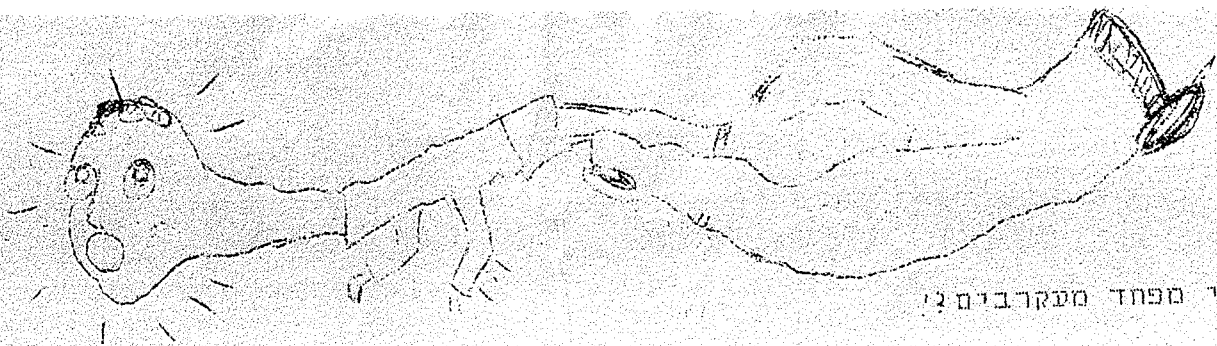
מרכזת לימודי האנגלית, (ארלט), אמרה בנוסף שציון הבגרות לא נחשב במיוחד בא-וניברסיטאות, והן מקיימות בחינות משלהן, שנותנות דשעתם תמונת מצב אמينة יותר.

אם-כך, הרי שלתלמידי 5 יחידות יש יתרון ברור (מבחינת החומר שהם מקבלים), ולכן הצורך לעלות ל-5 יח' גבוה יותר עכשיו.

בביה"ס (לפי בנציר), לא דנים כיום בסגירת הקבוצה זו, היות ולתלמידים רבים יש בעיות באנגלית למרות הרמה.

אודי. א.

מי מפתח מעקריהם?

ובכל חברים יקרים, אחרי להפץ מושג הוכרחתי לעשות כתבה משעממת זו. כל מי שלוקח את עצמי לא לקרוא או/ו-כותרת זו גורמת לו לצמרמורת רבה-שיעבור לכתבה אחרת. ובכל סיפורינו מתחיל מספר מליוני שנים ליתר דיוק לפני 440 מליון שנה, בעידן הסליוור. בתקופה זו בין שונות "דגים" מוזרים, כרישים ומדוזות. שם, בין יצורים מוזרים ומבהילים, דוחים ומפחידים, התפתח לו עקרב הים שהוא אבי אבי העקרב של ימינו. בגלל הסביבה הגרועה החל ידידנו הקט לעבור את לסביבה היבשה ולפתח גוף שדי דומה למה שאנחנו מכירים כיום.

אחרי מבוא ארוך ומתיש זה (לא מאוחר עדיין להתחרט ולא לקרוא) של התפתחות חברנו נמשיך בסיפורנו. ובכל העקרבים של ימינו כפי שנאמר הם מהיצורים הקדמונים ביותר, שייכים למשפחת. ישנם כ-600 מיני עקרבים על אדמות, כ-19 מינים ותתי-מינים בארץ, 6 שחורים, 13 צהובים. העקרב הכי מסוכן בארץ הוא העקרב הצהוב המצוי, והכי ארסי כנראה הוא הקטלן הדרומי.

*עובדות "מעניינות" על עקרבים

ובכל בחלק זה יכול להיות שאני הורס ברוב חוצפתי מיתוסים של כמה וכמה מכם שליוו אותכם מילדותכם, אז תתאפקו, החיים קשים וזהו. ובכל זאת, אין כל קשר בין צבע עקרב לארסיותו (צהוב, שחור או בלונדיני) כלל יותר בטוח לאבחון מדד הארסיות הוא עובי הצבטות היחסי, למרות שאין זה כלל ברזל. (לא-חרונה נתגלה שעקרב מסויים בעל צבטות עבות הוא ארסי ביותר-המדובר בנבו-יריחו, שארסו הורס כנראה להססת רקמות). ב.עקרבים אכן פעילי לילה, אבל לעתים יוצאים ביום (בדרך כלל אחרי הגשם) כאשר המזון נמצא בשפע וקל לתפוס. ג.אם שמים מעגל אש מסביב לעקרב, הוא לא עוקץ את עצמו כדי להתאבד, אלא נשרף למוות (חידוש מפתיע, האלו!).

ד. עקרבים מחוסנים נגד ארסם וקרבות ביניהם יגרמו למוות בשני מקרים: כאשר העקרב יהפוך את "חברו" ויחדיר הארס לבטן, או כאשר בעזרת העוקץ עקרב יחטל את מערכת העצבים של יריבו (מערכת העצבים נמצאת מעל לפה). ה. לעקרב אין זנב. ה"זנב" שלו זה בטן אחורית, ואולי אפשר היה לקרוא לבלוטת הארס עצמה זנב, לולא היא היתה בלוטה.

ו. פי הטבעת של העקרב נמצא בין הפרק החמישי, לבלוטת הזנב. * ועוד עובדות לידע הכללי.

-החום האופטימלי של העקרבים הוא 33 מעלות צלסיוס. הם מתים מעל 54 מעלות מיד. (מיועד לסדיסטים שבינינו).

-מקרי המוות מעקרבים נמוכים, יחסית למספר העקרבים.

בממוצע יש כ-85-100 נפגעים שמהיעים לבתי-חולים מעקיצות. רוב מקרי המוות קורים בגלל:

א. חוסר טיפול

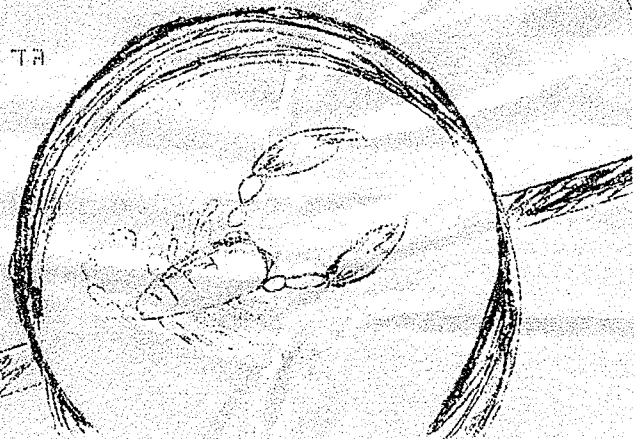
ב. טיפול לקוי

ה. הלם

ובכל, יש עוד המון המון מה לכתוב אבל בגלל חוסר מקום, זמן, ועוד תירוצים-אני מפסיק, ובאווירה אופטימית זו אני מסיים. כל מי שרוצה עוד פרטים על עקרבים שילך לקרוא בספריה. תודתי נתונה לשפיהל ורותי שאגמו לי להיות מאד מאד עצבני בשבוע האחרון.

דא

הערה: הכתיבה של הכתיבה
(הערה: הכתיבה)

שאלת את עצמכם איך קם בית-הספר?

ובכן, זו היתה השאלה שאותה רציתי להפנות לבנצי וביקשתי לראותו בקיצור: בא חר הצהריים אחד נכנסתי לחדרו של בנצי. עזבנו לשעה קלה את הבעיות העכשויות ונכנסנו לנוסטלגיה (הקצרה בשנים-אד ארוכה במעשים והתפתחות) שלב"ה"ס.

שאלה: מה היה פה לפני שקם ביה"ס לחינוך סביבתי?
תשובה: היתה פה מערכת חינוכית שכללה בי"ס תיכון אזורי, שנשגר ב-1975, בי"ס שדה, סמינר מורים ונתיב קליטתי לנוער מהגולה, שנשגר לאחר קום ביה"ס. יחסית היו די הרבה מוסדות, אך הם לא היו במצב טוב.
שאלה: כיצד קם הרעיון להקים את ביה"ס, ומי הגה אותו?
תשובה: הרעיון להקים את ביה"ס לחינוך סביבתי התגבש אצל קבוצה של אנשים מבי"ס שדה ואקולוגים שעבדו כאן, וברגע שנשגר התיכון הקודם הוחלט על הקמת פרויקט לחינוך סביבתי במקום.

הפרויקט ריכז גיאוגרפים, ביולוגים, סוציולוגים והסטודיונים. אני הייתי חבר בגרעין הראשון, יחד עם עזרא פ., בצלאל, יעקוב ושאר הצוות הותיק. לגרעין זה היו שתי מטרות:

1. ללמד ולחנך תלמידים בביה"ס

2. לימוד הדדי בין אנשי הצוות ופיתוח תכניות לימוד.

הגרעין עיצב גם את הפילוסופיה הראשונה של החינוך הסביבתי והתוכנית השנתית. שאלה: ב-1976 הוקם ביה"ס. כיצד השתלב ביה"ס והתלמידים הראשונים במקום?
תשובה: בזמן התקופה הראשונה היתה ציפיה מכלום. היתה ציפיה מביה"ס ומהצוות. בגלל כשלון ביה"ס הקודם חששנו לבצע כל מיני דברים, אבל היתה הרבה תמיכה לביה"ס הזה.

בהתחלה היתה הרגשה די טובה של ראשונות. היינו די תמימים והתלהבנו מכל מיני דברים שהיום הם נורמה כאן, ונראים קלים יחסית.
שאלה: מה היו נקודות המפנה של ביה"ס?

תשובה: נקודת המפנה הראשונה היתה סיום המחזור הראשון. ברגע הסיום היו בידינו תוצאות של עבודה של ארבע שנים וידענו יותר טוב מה אנו רוצים מעצמנו. נקודת המפנה השניה היתה כאשר קבלנו הכרה ציבורית וביה"ס קנה את שמו ונעשה מוכר יותר בארץ. הנקודה השלישית היא שלב בו ביה"ס משפר את תוכניות הלימוד ועם זאת שיפור איכות ביה"ס, אשר מתבטאת בשלושה מרכיבים: המקום, הפילוסופיה של החינוך הסביבתי, והאמצעים לביצוע פילוסופיה זו. לדוגמא: סדנאית, תממ"ים, עבודות-גמר מיוחדות, וצורך טכני חדש.

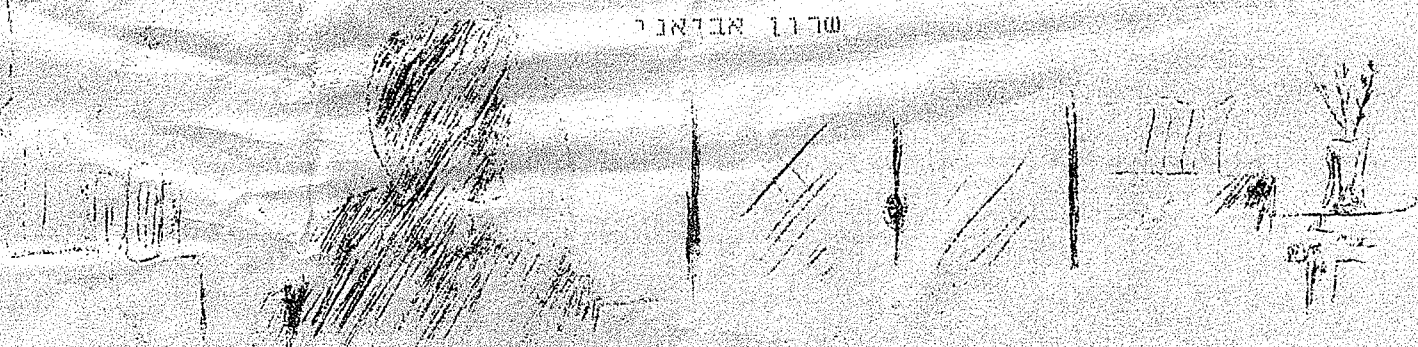
שאלה: יש האומרים כי ביה"ס הזה הוא בי"ס מיוחד. כיצד אתה מתייחס לזאת?
תשובה: בביה"ס הוא מיוחד, אבל עלינו לזכור בראש ובראשונה כי קודם כל ביה"ס הזה בי"ס עיוני רגיל, לאחר מכן באות כל הפעולות יוצאות הדופן, כמו טיול, חממ"ים, סדנאות וכו'. עם זאת אנו עושים כמה שיותר בכדי שהצד "המיוחד" יבוא לידי ביטוי.

שאלה: ביה"ס מתבגר, כיצד אתה רואה את ביה"ס בעתיד?
תשובה: להערכתנו ביה"ס בעתיד לא יגדל יותר מ-300 תלמיד. - וזה יהיה בעוד כמה שנים. כיום אנו רוצים לשפר את שיטות-העבודה ולהתפרס על יותר ויותר תחומים ולמצות אותם. הצוות עסוק גם מחוץ לשעות העבודה הרגילות בהכנה ובשיפור תכניות לימודים קיימות וחדשות. עם זאת אני מאד מרוצה מביה"ס כיום, והשגיו לעומת שנים קודמות טובים מאד, וזה רק מוכיח כי אם רוצים אפשר להשיג דברים. שאלה: כיצד אתה רואה את השכבה שלנו בביה"ס? תשובה: אני חושב שהשכבה היא שכבה טובה גם מבחינה לימודית וגם מבחינה תרבותית. לדעתי אתם צריכים להקרין מתוכם לביה"ס, שכן הנקודה שבין כיתה י' ל-יא' היא תקופת שיא הפעילות בביה"ס. ועצם העלון הזה זוהי הוכחה לכך. אבל עלון זה לא הכל, ויש מכם ציפיה לפעילות בביה"ס.

בסך הכל אין לי טענות נגד השכבה. יש פוטנציאל מצויין בשכבה, ואני מאמין שנשמע עליכם בעתיד הקרוב.

תודה לבנצי

שרון אבדאני

הערה: בגלל פניות רבות של קוראינו הנלהבים החלטנו הפעם לקשר בין הפרקים השונים. עד כה לא עשינו זאת בגלל שלא היה לנו כל רעיון בקשר לסיפור הנ"ל.

הבורי סחב"ק

פינקי החכם נאסף יחד עם כל האיזופודים והגורמים לסל הגדול והובל למטבח, היה לו קר וצפוף והוא נגעל קצת מהאיזופודים. מתוך שיעמום פתח ספר השרדות והחל מעיין. היה כתוב בו שבעת מגע עם ילדים באינם הרחוקים יש לנסות להיות נחמד ואדיב ולנסות לפתוח בשיחה עמם. הוא בחר איזופוד עגלגל שניראה לו חביב במיוחד ואמר לו "שלום". האיזופוד לא הגיב הוא ניסה שוב "שלום". האיזופוד נותר אדיש. במשך זמן מה ניסה לדבר עמו עד שלפתע שמ לב שהאיזופוד מאזין לווקמן ולכן אינו שומע אותו. הוא כיבה לו את הווקמן ואמר "שלום"! תוך שהוא מחייך חיוך חם וקדוש מאוזן לאף, האיזופוד כמובו התעצבן ונהיה סקוד לאללה בגלל שכיבו לו את הווקמן (ואני לא צריך לספר לכם איך זה כשאיזופוד סקוד, אתם מכירים את הבעיה) והתכוון לעשות מה שכל איזופוד אחר היה עושה במקומו. פינקי החכם התכוון ובירעד, הוא ידע שסופו קרב והחל מתפלל לעילוי נשמתו. האיזופוד קרב אליו וקרב וקרב ואז... אז הגיעו למטבח והעובדת שפכה את הג'וקים לתוך סיר ענק! בגילגול צנחנים מושלם התחמק פינקי מהאיזופוד וברח ממנו, הסכנה חלפה.

כעת הגיע זמן ליצור קשר עם הבטיס, הוא הוציא את מכשיר הקשר הסודי שלו ואמר:

"שולף, שולף כאן פינקי, האם שומע?" לאחר המתנה בת דקות אחדות רוננות מתח, נשמע קול צרוד ובוטח במכשיר הקשר: "חיובי פינקי דווח על מצבך!" "שלילי, אני בסדר, חדל אש" (בשפת הסתרים שלו) "אם חיובי קיבלתי" אמר השולף "ניצור קשר בארוחת הערב, דרך הסוכן, פתח אש, חיובי, רות סוף!" "רות סוף שליילי" אמר פינקי ושוב נותר לבדו. דממת המטבח.

על עץ הפלפלון בתיכון לחינוך טביבתי (זהו בסיס האם של סחב"ק) חייך השולף לעצמו בסיפוק "התוכנית מתחילה להתגשם" חשב בליבו וסגר את המסדר הסופי. הוא הדליק קיטם עומם והלך לדרכו תוך שהוא שורק לעצמו שיר לכת עליו: "יונתן הקטן רץ בבוקר אל הגן"

חתי

גילוי

קראתי ושתקתי. היה זה מאמר בעיתון על אורי אילן-חיייל שנשבה בזמן חדירה מודיעינית לסוריה - עונה על ידי שוביו- ולבסוף התאבד.

בכיסו מצאו פתק עם המילים: "לא בגדתי". הוא לא ידע אם יעמוד בעינויים, אך לא העמיד זאת בניסיון! הוא לא בגד! חברים אחרים שנישבו גילו את סודו, אף אחד לא מת מזה- "גילוי מודיעיני". יש שרואים בן-אדם כזה כאיש מטורף אך הוא הקדיש את נשמתו על מזבח האידאל-אידאל שהיה חשוב ויקר עד כדי קיפות חיים... לדעתי, כשמנסים להסתכל ולנתח דמות כזו מאבדים את תחושת הנורמליות והאנושיות הפשוטה שבאדם. כאן מישהו היתעלה על עצמו והגיע לדרגה אחרת של חיים שהיו די חשובים לו כדי לזוהר עליהם.

אין ספק שקיים כאן איבוד פרופורציות לאנשים שנועדו להיות - נולדו להיות, אך העולם "חי" מאשים קטנים שיד המיקרה הגדילה אותם. אלה המסוגלים שמבצעים את הפירוף הנכון ברגע הנכון, ולפעמים ברגעים הלא נכונים, כשהרגע הנימהר קצר מלהביא לשיקול נקי משגיאות. הם פשוט יוצאים לדרכם ולפעמים הם חוזרים ממנה ולפעמים לא, ואנו מרכינים ראש.

אודו שפיגל

האולוגיה-היננך מינו

היא היתה אכן ברקציה די נחמדה
אך מבחינת המראה היא היתה אפורה
כי היה לה פציאס מאד זנונית
וזה מגעיל
כל אחד (אפילו אותי)

הוא היה סלע גברו גברי מאד
והדייק הזקוף שלו הביא לו כבוד
גברי לענין ללא כל סטיות
מכבד קלסטיים ואוהב קלסטיים

הם גילו שהם ממשי זוג משטיים
ועברו לגור בתוך נהר פתחת למים
וכך בשקט וגם לאט לאט
מברקציה מכוערת היא נהיתה קונגלומרט!

היא כבר לא היתה סלע מכוער ושבור
הוא רצה לקיים אתה מצוות פרו ורבו
מיד עשה שיכוב מסיבי בכל אוננו
כמו כל סלע מחדר המכבד את עצמו

עברו עשרים שנה.... כביכול
והתברר שהבתוליט הוא כבר לא בתול
ובתוך המים בעולם הדממה
נולדה רינוליט כה דומה לאימה

הארוזיה הכתה במשך שנים
ושינתה את הפציאס (בעברית ת' פנים)
כך אחרי הרבה שנים או אולי קצת יותר
השתנה השטח בכלל בלי הכר

יום אחד הגיעה כיתת תלמידים
לחקור תהליכים שתלים בסלעים
ואמרו: "איך נוכל להסביר הדבר,
שסלע צעיר פה בחיק המאוכזר?"

המורה אמרה בקול מגומגם:
"השעורים שלכם זה לחקור בענין
ומי שזה אצלו לא מובן וברור-
אין לו טעם להכנס לשעור."

זהו סוף הרומן או אולי סיפור הדמות
מה שכאן בטוח הוא כולו תלמיד של ששנות
ומוסר ההשכל כאן מובן וברור
למה צריך מוסר השכל תמיד בכל סיפור?

יואב ק.

הא?

אינטליגנציה! / איג'ן סעי

שני האנשים הלכו זה בצד זה שעה ארוכה.

הם נראו כידידים, אולם שונים מאוד זה מזה.

שניהם לבשו בגדי-טיולים, נעלי-הליכה, וציוד מחנאות על הגב. אך האחד היה שרירי, נע בצורה גמישה וללא השמעת רעש. בידו אחז רובה, ואילו השני נע בצורה מנומנת, שובר זרדים ועלים יבשים בדרכו, וכלי-הנשק הקטלני ביותר שאחז בידיו היה אולר צופים ישן.

הם עברו שער אשר על גדות התייל עמסביבו נתלו שלטים ועליהם כתוב: "זהירות יורים! אזור מותר בצייד". הצייד הושיט לחברו את הרובה ושאל: "אתה יודע כיצד להשתמש בו?" - "כן" ענה החבר "אבל מעולם לא יריתי בבעל-חיים".

"אתה תגלה שאין הרבה הבדל בין צייד לירי רגיל למטרה" ענה הצייד. "אולי אתה צודק אך אני לא מצליח להימנע מלחשוב על צייד כהתאכזרות, בעלי-חיים נראים לי כפסמים אינטליגנטיים, ולפעמים אף כמעט אנושיים."

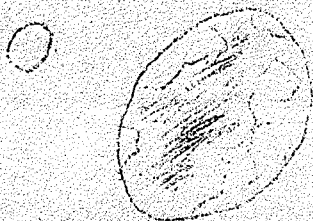
"שטויות" ענה הצייד "הדברים שאתה קורה להם תבונה אינם אלא אינסטינקט בלבד, לדעתי אנו היצורים האינטליגנטיים היחידים על פני כדור הארץ".

רישורש שנישמע בין השיחים הסב את תשומת ליבם, זה היה יצור דמוי לטאה אשר צעד על שתי רגליו, גודלה היה כגודל אדם, חברו של הצייד כיוון בעדינות וירה. החיה צנחה על הארץ ונעלמה לעיניהם הנדהמות של הצייד וחברו...

הנורה האדומה היבהבה על לוח המכשירים, יצור דמוי לטאה בעלת שתי רגליו ניהש וכיבה אותה. "צריך להפסיק את הניסוי מיד" הוא אמר "אחד משליחינו בשטח נהרג ע"י אחת מחיות המעבדה". "חבל" אמר יצור דומה שנכח בחדרה "דווקא חשבתי שהפעם הצלחנו ליצור יצורים אינטליגנטיים". "שטויות" - אמר היצור הראשון "הטכנולוגיה שהם יצרו היא אינסטינקט בלבד, עובדה שהם הורגים בעלי חיים בלתי מזיקים בעוד

שאינם חייבים לעשות זאת ואף הורגים אחד את השני, לדעתי אנו הגזע היחיד-ינטליגנטי היחיד בגלקסיה". הוא נהע במתח ואורות המסכים במעבדה כבו.

השמש כבתה בשמי כדור הארץ.

בני אדם זורמים

בני אדם זורמים לים של חברה.
יש אנשים שטיפותיהם משתלבות בקלות-
בים של חברה-ויש שלא.
כן, ים החברה הינו ים גדול ומרגיע,
אם-גם צפוי לסערה-מאיים בכל כוחו להטביע.
ואז כל טיפה מבקשת להיות:
יחודית, עצמאית, לא הבורה.
מתחננת בכל כוחה, מבקשת עזרה-
רק... שקצת קשה,
באשר אבדה-אבדה.

תאמרו לבטח-תמיד ישנו פתרון:
הרי כוחו של ים זורם מממיו יום יום,
לא, טיפה אינה יכולה להאחז בדבר
בזמן סערה.
וככל שתתאמץ, רק תטבע עמוק יותר בים החברה.
אז... יש בנמצא- וזה ידוע!
כאשר הים שלב ורגוע
טיפותיו איתו זורמות במין כיף של שלווה
ויחד יוצרות עולם שלם ונפלא.

הדס נבו

מאשה הקוקודריל!

קוקודריל אחד קטן שחי לו בביצה באפריקה עם אמא קוקודרילה ואבא
קוקודריל. החליט לו יום אחד לחפש חברים.
הוא יצא מן הביצה, אמר שלום לאמא אבא והלך לו אל הג'ונגל. הוא הגיע
לג'ונגל ולפתע פתאום הוא ראה קופיף קטן. "שלום אני קוקודריל." אמר הקוקודריל
הקטן. "שלום רב, אני קופיף" אמר הקופיף הקטן. "אתה רוצה לשחק איתי?" שאל
הקוקודריל הקטן. "כן, כן בחפץ לב!" ענה לו הקופיף הקטן. "יופי! אז בוא ניכנס
למימנועשה מקלחת!" "הציע הקוקודריל הקטן. "מה פתאום, השתגעתי? קופים במים? לא זה
לא טוב אני נשאר על היבשה! עם היפופוטלמוס תשחק במים לא איתך!" אמר הקופיף
הקטן. "היפופוטלמוס? מה זה היפופוטלמוס?" שאל הקוקודריל הקטן בפליאה.
"היפופוטלמוס אוהב מים והוא ישחק איתך! שלום!" כך אמר הקופיף הקטן והלך לו.
הלך לו הקוקודריל לחפש היפופוטלמוס. הוא הלך והלך עד אשר הוא הגיע
לסוואנה. לפתע פתאום הוא פגש בג'ירפה קטנה. "שלום אני קוקודריל" אמר הקוקודריל
הקטן. "שלום אני ג'ירפה" אמרה הג'ירפה הקטנה. "מה, את לא היפופוטלמוס?" שאל
הקוקודריל הקטן באכזבה. "אני? מה פתאום, ההיפופוטלמוס חי באגם ואני לא!" אמרה
הג'ירפה הקטנה. "אז איפה האגם?" שאל הקוקודריל הקטן. "האגם נמצא ליד הנהר מא-
חרי הנהר!" אמרה הג'ירפה הקטנה ונפרדה ממנו לשלום.

הימין בגליון הבא

שרון צומר

מנומנה לרודניק

מנומנה לרודניק

לאלעד:

ברכות ליכבוד הגילוח הראשון-אתה עוד תקלל...
זוהר ק. ושפיר.

לאלעד:

"מברוק" על הגילוח, כלי גילוח מיוחדים 72.3% הנחה למתחילים. ליפנות ל:א.ש.
בע"מ=אפטר שייב=אביאני שרון.
שרון. (אל תאמין למודעה מעל).

לרודניק:

ברכות לגדילת חצ'קון ראשון.
צחק.

היא:

תכין את המתנה לחצי שנה !!! (זאת כקודה) ו...דרך אגב, גם...מזל טוב.
אוהבת אני.

לגיא וענת המגניבים מזל-טוב לרגל 4 חודשי חברות. עכשיו אתם חיובים לי
אחד...

קי

לחמ"מ נחל צין הגדול!!
אל תשימו לב למתים מקינאה!!

וקט

לכורש ולענת המשך חברות פורה !

אלעד, נדב וזוהר.

כאילו לא היה

60 מילים על מדוע כלבים אוכלים עשב?
רבים חושבים כי כלבים אוכלים עשב כדי להקל על כאבי-בטן על-ידי הקאה. דעה זו
מוטעית ונובעת מתוך תצפיות שאינן מתפרות נכון.
הכלבים אוכלים עשב מתוך אינסטינקט לאכילת ויטמינים ומינרלים שאינם כלולים
בדרך-כלל בתפריטו של הכלב.
הכלבים מקיאים לפעמים לאחר שאכלו את העשב מפני שקצוותיו החדים של הצמח
(בדרך-כלל דשא) גורמים לגירוי באחורי הפה, ובאחורי הגרון.

חמד

העמוד הראשון
הוא מסתובב ונאמר
הוא מסתובב

